Національний технічний університет України
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ
імені ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови

СТИЛІСТИКА Й ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ТЕКСТУ: ТРАДИЦІЇ І СУЧАСНІСТЬ

Робоча програма навчальної дисципліни (силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	***Третій (доктор філософії)***
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035 Філологія
Освітня програма	Філологія
Статус дисципліни	Вибіркова
Форма навчання	очна (денна)
Рік підготовки, семестр	2 курс, осінній семестр
Обсяг дисципліни	2 кредити ЄКТС / 60 годин (26 аудиторних годин, 34 години СРС)
Семестровий контроль/ контрольні заходи	залік / ДКР
Розклад занять	http://rozklad.kpi.ua
Мова викладання	українська
Інформація про керівника курсу / викладачів	д. філол. н., проф. каф. ТППАМ, Воробйова Ольга Петрівна, e-mail: o.p.vorobyova@gmail.com; моб. +38 067 507 10 41; +38 095 871 93 78 (Viber, WhatsApp)
Розміщення курсу	https://classroom.google.com/c/NDA3ODI2OTQwMzU5?cjc=elb3gum

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Метою освітнього компонента «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність» є формування в аспірантів фахових *компетентностей:*

- здатності до оволодіння значним обсягом новітніх знань у галузі лінгвостилістичних студій, розуміти теоретичні і практичні проблеми, історію розвитку, еволюцію та сучасний стан знань у галузі стилістики й інтерпретації тексту, зокрема у взаємодії із перекладом, опанування відповідної термінології;
- здатності формулювати наукову проблему в галузі стилістики й інтерпретації тексту, робочі гіпотези стосовно власної досліджуваної проблеми крізь призму стилістики й інтерпретації тексту, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань міждисциплінарного ґатунку;
- здатності визначати методологічні засади комплексного філологічного, зокрема, лінгвостилістичного, дослідження тексту, удосконалювати методи та методики аналізу й інтерпретації різностильових та різножанрових текстів, у тому числі в аспекті перекладу;
- здатності самостійно збирати, опрацьовувати, узагальнювати й всебічно аналізувати результати досліджень, проведених у галузі стилістики й інтерпретації тексту, інформацію про наукові процеси в цій галузі, що відбуваються в України та в світі;
- здатності до практичного використання комп'ютерних та мультимедійних технологій у підготовці презентацій та проєктних робіт з проблематики стилістики й інтерпретації тексту;
- здатності працювати з наукометричними базами даних з метою пошуку інформації з проблематики стилістики й інтерпретації тексту для виконання власного наукового дослідження, у тому числі в підготовці наукових публікацій.

Предмет вивчення освітнього компонента: історіографія стилістичних і лінгвостилістичних студій з огляду на ключові персоналії та школи вітчизняної і зарубіжної стилістики й інтерпретації тексту, на зміст та еволюцію досліджень базових стилістичних явищ, у тому числі стосовно взаємозв'язку стилю і перекладу; теоретичні основи стилістики й інтерпретації тексту з акцентом тяглість традицій у вивченні стилістичних явищ і перегляду цих явищ у термінах новітньої когнітивно-дискурсивної парадигми; найновіші тенденції розвитку широкого спектру сучасних стилістик (когнітивної, мультимодальної, стилістики фільму, інтермедіальної стилістики, гендерної та квір-стилістик, педагогічної стилістики тощо) у міждисциплінарному контексті; поглиблення вмінь стилістичного аналізу різножанрових текстів, переважно художніх, зокрема з метою їх перекладу, у контексті різних дослідницьких парадигм.

Програмні результати навчання. У результаті вивчення кредитного модулю «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність» аспіранти володітимуть:

- вичерпним знанням предметної галузі стилістики й інтерпретації тексту в аспекті фундаментальних лінгвістичних та перекладацьких концепцій, провідних вітчизняних і зарубіжних наукових шкіл та сучасних філологічних парадигм;
- умінням спиратися на сучасні концептуальні та методологічні засади філології у розрізі міждисциплінарних студій;
- знанням теоретичних засад формулювання наукової проблеми в галузі філології, у тому числі стилістики, інтерпретації тексту та перекладу, умінням формулювати робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми;
- знанням та вміннями застосовувати на практиці принципи наукової комунікації, обстоювати власні наукові погляди державною та англійською мовами; умінням спілкуватися з різними цільовими аудиторіями із залученням сучасних інформаційних і комунікаційних технологій; умінням дотримуватися етичних норм публічного представлення й захисту наукових результатів;
- знанням та вміннями використовувати на практиці наукометричні бази даних і сучасні технології з метою забезпечення власної наукової діяльності, у підготовці наукових публікацій.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце у структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Передумовами для вивчення дисципліни «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність» є успішне засвоєння навчальних дисциплін «Філософські засади наукової діяльності», «Лінгвістичні та перекладознавчі студії: історія і сучасність», «Методологія та організація філологічних досліджень» і «Академічне письмо першою іноземною мовою», «Сучасна транслатологія» . На результатах вивчення дисципліни «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність» ґрунтується опанування вибірковим освітнім компонентом «Когнітивна поетика: спектр досліджень». Передбачається, що знання і здатності, отримані здобувачем під час кредитного модуля «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність», є важливою передумовою для опанування вибіркових освітніх компонентів із Ф-каталогу на 2 курсі аспірантури (весінній семестр).

3. Зміст навчальної дисципліни

Форма навчання	Всього		Розподіл навчального часу за видами занять				Контрольні заходи	
	кредитів	годин	лекції	семінарські	індивідуальні	СРС	ДКР	Семестрова атестація
Денна	2	60	4	4	18	34	1	Залік

Тематичний план освітнього компонента

Розділ 1. Еволюція стилістичних досліджень: типи стилістик, ключові школи і персоналії.

Тема 1.1. Етапи еволюції стилістичних досліджень згідно з хронологічним, комунікативним та тематичним критеріями. Стилістика в історико-типологічній перспективі: генетична стилістика, іманентна стилістика, стилістика сприйняття.

Тема 1.2. Ключові напрями та школи стилістики і лінгвостилістики та їх зв'язок із сучасними стилістичними студіями. Знакові персоналії: Шарль Баллі як фундатор лінгвостилістики, Лео Шпітцер і концепція філологічного кола, Роман Якобсон як символ філології ХХ століття, Віктор Шкловський як автор терміна «остранение» (очуднення), акад. В.В. Віноградов і концепція метаопису, акад. Л.В. Щерба як передтеча стилістики сприйняття, Майкл Ріффаттер як її засновник.

Тема 1.3. Московська (І.Р. Гальперін, М.П. Брандес), санкт-петербургська (І.В. Арнольд, З.Я. Тураєва, К.А. Долінін) стилістичні школи. Лінгвостилістика в Україні (О.М. Мороховський, В.А. Кухаренко та ін.).

Тема 1.4. Сучасна типологія стилістик, включаючи історичну, когнітивну, прагматичну, мультимодальну, мобільну, критичну та ін., критерії їх розмежування й основні представники.

Розділ 2. Базові поняття стилістики у традиційному і новітньому висвітленні. Висунення як ключове поняття стилістики сприйняття.

Тема 2.1. Базові поняття стилістики у традиційному висвітленні: стилістичні ресурси, стилістичне значення / конотація, стилістичні синоніми, образність, тропи і фігури мовлення, норма і відхилення від норми, метафора і метонімія, стилістичний контекст, стилістичні прийоми, виражальні засоби, функційний стиль, висунення, ефект ошуканого очікування, конвергенція.

Тема 2.2. Висунення й очуднення у традиційному й когнітивному тлумаченнях. Типологія висунення. Основні механізми висунення: відхилення від норми (девіативність) і надлишковість (надлишкова рекурентність). Висунення у співвідношенні із діадою «фігура :: фон». Психологічна теорія висунення Віллі ван Піра. Парадигматичне і синтагматичне висунення. Ієрархія висунення. Висунення в термінах теорії тексту. Висунення й емоції. Чотиритактна схема інтерпретації тексту Девіда Майелла.

Розділ 3. Поняття стилістичного значення в різних дослідницьких парадигмах. Конотація і стилістичне значення. Семіотична концепція стилістичного значення К.А. Долініна. Стилістична диференціація словникового складу мови.

Тема 3.1. Поняття стилістичного значення в різних дослідницьких парадигмах. Конотація і стилістичне значення. Типи конотацій. Різновиди стилістичного значення. Стилістичне значення і стилістичне забарвлення. Концепція взаємодії стилістично релевантних значень І.Р. Гальперіна. Семіотична концепція стилістичного значення К.А. Долініна.

Тема 3.2. Стилістична лексикологія. Стилістична диференціація словникового складу мови (загальні положення, різні підходи до класифікації, стилістичне використання лексики та фразеології). Поняття лексико-стилістичної парадигми. Основні риси слів, що мають (не мають) лексико-стилістичних парадигм. Проблемні питання стилістичної класифікації лексики сучасної англійської мови. Критерії класифікації лексики за її стилістичним значенням у термінах концепції К.А. Долініна. Стилістична класифікація та стилістичні трансформації фразеологізмів.

Розділ 4. Проблематика визначення, розмежування та класифікації стилістичних засобів у різних лінгвостилістичних парадигмах. Стилістична морфологія, фонографемика та стилістичний синтаксис.

Тема 4.1. Проблема визначення, розмежування та класифікації стилістичних засобів у різних лінгвостилістичних парадигмах. Зображувальні та виражальні засоби. Тропи і фігури. Механізми виникнення стилістичних прийомів. Види синтагматичних відношень у підґрунті стилістичних прийомів. Виражальні засоби та стилістичні прийоми різних рівнів: подібності та відмінності.

Тема 4.2. Стилістична морфологія. Загальна характеристика засобів стилістичної морфології. Поняття виражальних засобів та стилістичних прийомів у морфології. Стилістичне використання іменників, дієслів, прикметників, займенників і прислівників у їхніх інваріантних та категоріальних значеннях.

Тема 4.3. Стилістична фонографеміка. Загальна характеристика засобів стилістичної фонографеміки. Їх використання у різних стилях та жанрах. Фонетичні (алітерація, асонанс, звукопис, евфонія), графофонетичні (засоби виділення речення чи його частини, засоби виділення окремого слова чи словосполучення) та графічні засоби стилістики (сегментація, графічна модель тексту. графопис тощо). Виконавські та авторські засоби стилістичної фонографеміки. Пунктуація як стилістичний прийом. Графічна образність. Фонетичне мотивування та фонетична варіативність у контексті.

Тема 4.4. Типологія та критерії класифікації синтаксичних стилістичних прийомів: характер взаємодії синтаксичних конструкцій (паралелізм, хіазм, анафора, епіфора), транспозиція значення синтаксичної структури (риторичне питання), транспозиція засобів синтаксичного зв'язку (парцеляція, сурядність замість підрядності). Стилістичні класифікації синтаксису в різних стилістичних парадигмах (І.В. Арнольд, І.Р. Гальперін, О.М. Мороховський): подібності та розбіжності.

Розділ 5. Тропеїка у традиційному та когнітивному висвітленні. Метафора й образність. Основні напрями у вивченні метафори. Структура та складники процесу метафоризації: еволюція поглядів. Типологія метафор.

Тема 5.1. Стилістична семасіологія. Загальна характеристика та лінгвостилістичні класифікації тропеїки. Критерії класифікації тропів та фігур у різних лінгвостилістичних парадигмах. Фігури заміщення (фігури кількості: гіпербола, мейозис, літота – та фігури якості: метафора, метонімія, іронія) та фігури суміщення (фігури тотожності: образне порівняння, стилістичні синоніми у мовленні; фігури протилежності: антитеза, оксиморон; фігури нерівності: наростання, розрядка, зевгма). Стилістичний статус епітета.

Тема 5.2. Метафора та образність. Традиційна теорія образності. Основні аспекти образу (референційний, естетико-концептуальний, емотивний, евристичний, інтенційний, сугестивний, синергетичний). Ключові напрями у вивченні метафори: традиція (субституційний, порівняльний, інтеракційний, психологічний, семантичний підходи) та сучасність (когнітивний, дискурсивний підходи). Когнітивна, вербальна та поетична (художня) сутність метафори. Розщеплення та призупинка метафоричної референції. Складники процесу метафоризації: еволюція поглядів. Конститутивні риси метафори (категоріальний зсув, антропоцентричність, стереоскопічність, емотивність, енігматичність, іконічність) та її основні функції (евристична, моделювальна, характеризувальна тощо).

Тема 5.3. Метафори про метафору: персоналії в теорії метафори. Структурна і функційна типології словесних метафор. Поняття ключової метафори. Метафора-епіфора та метафора-діафора. Семантичні та синтаксичні відмінності між метафорою та образним порівнянням. Метафора і метаморфоза. Метафора і метонімія. Метафтонімія. Інтеракційна теорія метафори Макса Блека як місток до когнітивної теорії метафори. Основні засади теорії концептуальної метафори Джорджа Лакоффа і Марка Джонсона.

Розділ 6. Проблема функційної диференціації мови та мовлення. Поняття функційного стилю в різних лінгвостилістичних парадигмах. Місце функційного стилю у тріаді «мова :: мовлення :: мовленнєва діяльність». Базові принципи класифікації функційних стилів.

Тема 6.1. Функційна стилістика. Проблеми функційної диференціації мови і мовлення. Поняття функційного стилю в різних лінгвостилістичних парадигмах. Місце функційного стилю у тріаді «мова :: мовленнєва діяльність :: мовлення» з огляду на різні стилістичні підходи. Концепція функційних стилів О.М. Мороховського.

Тема 6.2. Семіотична концепція стилю К.А. Долініна. Основні стилетвірні фактори за М.М. Кожиною. Базові принципи та проблемні питання класифікації функційних стилів. Конститутивні параметри окремих функційних стилів.

Розділ 7. Герменевтика, інтерпретація тексту і стилістичний аналіз. Поняття герменевтичного і філологічного кола. Основні техніки інтерпретації художнього тексту. Текст і переклад.

Тема 7.1. Герменевтика й інтерпретація тексту. Різновиди герменевтики: теологічна, філософська, філологічна. Інтерпретація як сукупність технік аналізу тексту. Інтерпретація як стратегія пошуку і розкриття прихованих смислів. Інтерпретація і стилістичний аналіз тексту.

Тема 7.2. Герменевтичне коло (спіраль) і філологічне коло. Лео Шпітцер як засновник поняття філологічного кола. Основні техніки інтерпретації художнього тексту. Перекладацькі аспекти інтерпретації тексту.

4. Навчальні матеріали та ресурси

Базова література:

1 Мороховский А.Н., Воробьёва О.П., Лихошерст Н.И., Тимошенко З.В. (1991/1984). *Стилистика английского языка*. К.: Вища школа.

2. Степанов Ю.С. (1985). *Стилистика французского языка*. М.: Высшая школа.

Допоміжна література:

3. Арнольд И.В. (1981/1973). *Стилистика современного английского языка. (Стилистика декодирования)*. Л.: Просвещение.

4. Арутюнова Н.Д. и Журинская М.А. (ред). (1990). *Теория метафоры*. М.: Прогресс.

5. Бахтин М.М. (1975). *Естетика словесного творчества*. М.: Искусство.

6. Брандес М.П. (1988). *Стиль и перевод (на материале немецкого языка)*: Учеб, пособие. М.: Высш. шк.

7. Брандес М.П. (1990 / 1983). *Стилистика немецкого языка*. М.: Высшая школа.

8. Брандес М.П. (2004). *Стилистика текста: теоретический курс*. М.: Прогресс-Традиция, ИНФРА-М.

9. Будагов Р.А. (1988). *Портреты языковедов XIX-XX вв.: Из истории лингвистических учений*. М.: Наука.

10. Виноградов В.В. (1963). *Стилистика. Теория поэтической речи. Поэтика*. М.: Изд-во АН СССР.

11. Воробйова О.П. (2010). Метафори про метафору: дидактичний сценарій. *Записки з романо-германської філології Одеського національного ун-ту ім. 1.1. Мечникова.* Одеса: Фенікс*. 25*: 76–83.

12. Долинин К.А. (1985). *Интерпретация текста*. М.: Просвещение.

13. Долинин К.А. (1987/1978). *Стилистика французского языка*. М.: Просвещение (Л.: Просвещение, Ленинград. отд.).

14. Кубрякова Е.С., Демьянков В.З., Панкрац Ю.Г., Лузина Л.Г. (1996). *Краткий словарь когнитивных терминов* / Под общ. ред. Кубряковой Е.С. М.: Изд-во МГУ.

15. Кухаренко В.А. (2002 /1988/ 1979*). Интерпретация текста*. М.: Просвещение.

16. Мацько Л.І., Сидоренко О.М., Мацько О.М. (2003). *Стилістика української мови*. К.: Вища школа.

17. Мороховський О.М. (2001). Із неопублікованого. *Вісник КНЛУ. Сер. Філологія. 4*(1): 7−19.

18. *Общие и частные проблемы функциональных стилей*. (1986). М.: Наука.

19. Пономарів О.Д. (1993/2000). *Стилістика сучасної української мови*. К.: Либідь (Тернопіль: Богдан).

20. Потебня А.А. (1976). *Эстетика и поэтика*. М.: Искусство.

21. Разинкина Н.М. (1989). *Функциональная стилистика*. М.: Высшая школа.

22. Риффатер М. (1980). Критерии стилистического анализа. *Новое в зарубежной лингвистике. Вып. IX: Лингвостилистика*. М.: Прогресс. 69−97.

23.Селіванова О.О. (1999). *Актуальні напрями сучасної лінгвістики (аналітичний огляд)*. К.: Фітоцентр.

24. Шевельов Ю. (1994). Зустрічі з Романом Якобсоном. *Сучасність*. *12*: 93−128.
25. Якобсон Р. (1985/1980). *Избранные работы*. М.: Прогресс.
26. Burke, M., S. Csábi, L. Week and Ju. Zerkowitz (eds.). (2012). *Pedagogical Stylistics: Current Trends in Language, Literature and ELT*. L.- N.Y.: Continuum.
27. Galperin I.R. (1981). *Stylistics*. M.: Высшая школа.
28. Nørgaard, N., B. Busse and R. Montoro (eds.). (2010). *Key Terms in Stylistics*. L.- N.Y.: Continuum.
29. van Peer, Willie. (1986). *Stylistics and Psychology: Investigations of Foregrounding*. L., etc.: Croom Helm.
30. Miall, David S., Don Kuiken (1994). Beyond text theory: Understanding literary response. *Discourse Processes. 17*: 337-352.
31. Miall, David S., Don Kuiken (1994). Foregrounding, defamiliarization, and affect: Response to literary stories. *Poetics. 22*: 389-407.
32. Orthony, A. (ed.). (1996). *Metaphor and Thought*. 2nd ed. Cambridge: Cambridge University Press.
33. Simpson, P. (2004). *Stylistics; A resource book for students*. L.- N.Y.: Routledge.
34. Sotirova, V. (ed.). (2016). *The Bloomsbury Companion to Stylistics*. L. etc.: Bloomsbury Academic.

Література знаходиться у бібліотеці КПІ ім. Ігоря Сікорського, методичному кабінеті кафедри теорії, практики та перекладу англійської мови, в електронному кампусі та у Google Classroom.

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Силабус кредитного модуля «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність» розроблено на основі принципу системності й тяглості в організації навчального процесу, що дозволяє передбачити завдання, форми та види роботи, необхідні для підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних, інтегрованих до європейського та світового науково-освітнього простору фахівців ступеня доктора філософії зі спеціальності 035 Філологія, здатних до самостійної науково-дослідної, науково-інноваційної, організаційно-управлінської, перекладацької та викладацької діяльності в галузі гуманітарних наук. Зазначений принцип передбачає урахування особистісно-орієнтованого, інтерактивного та антропоцентричного підходів з опертям на сучасні мультимодальні й дигітальні засоби навчання, що створює сприятливі умови для творчого розвитку особистості здобувача та його/її автономності в умовах аудиторного, змішаного та віддаленого навчання.

Силабус передбачає чітку послідовність в опануванні навчальної дисципліни – від історії питання до його сучасного стану і дальших перспектив розбудови – таким чином, що для вивчення кожної наступної теми аспірантам необхідно спиратися на знання й уміння, отримані в межах попередньої**.** Саме така послідовність дозволяє отримати професійні знання, необхідні для кожного етапу здійснення науково-дослідної (пошук, систематизація і критичний аналіз інформації, висунення робочих гіпотез, прогнозування результатів) та прикладної (філологічний аналіз тексту, у тому числі і з метою його перекладу, застосування і удосконалення прийомів й технік аналізу тощо) діяльності.

Викладання здійснюється на основі **студентоцентрованого підходу** та стратегії взаємодії викладача й здобувачів з метою ефективного засвоєння навчального матеріалу у сприятливому контексті та формування відповідних компетентностей.

Під час навчання застосовуються такі методи: 1. Проблемно-пошуковий метод. 2. Інтерактивні методи (дискусії, мозковий штурм, метод проєктів), 3. Дослідницький метод. 4. Робота з навчально-методичною літературою і інформаційними ресурсами. 5. Самостійна робота.

Усі методи і форми навчання мають на меті стимулювати пізнавальну діяльність аспірантів, їхню активність на заняттях, самостійність, креативність, що є визначальними чинниками мотивації здобувачів вищої освіти до вивчення кредитного модуля «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність».

№ з/п	Зміст навчального матеріалу	Аудиторні години (за РНП)
1	**Лекція 1.** Розділ 1. Еволюція стилістичних досліджень: типи стилістик, ключові школи і персоналії. Тема 1.1. Етапи еволюції стилістичних досліджень згідно з хронологічним, комунікативним та тематичним критеріями. Стилістика в історико-типологічній перспективі: генетична стилістика, іманентна стилістика, стилістика сприйняття [2, 269-296; 22, 35-97; 3, 32-50]. **СРС:** Розділ 1. Еволюція стилістичних досліджень: типи стилістик, ключові школи і персоналії. Тема 1.2. Ключові напрями та школи стилістики і лінгвостилістики та їх зв'язок із сучасними стилістичними студіями. Знакові персоналії: Шарль Баллі як фундатор лінгвостилістики [9, 237-261], Лео Шпітцер і концепція філологічного кола [2, 269-296], Роман Якобсон як символ філології ХХ століття [9, 262-285; 24; 25], Віктор Шкловський як автор терміна «остранение» (очуднення), акад. В.В. Віноградов і концепція метаопису [10; 2, 269-296], акад. Л.В. Щерба як передтеча стилістики сприйняття [9, 74-102], Майкл Ріффаттер як її засновник [22]. Тема 1.3. Московська (І.Р. Гальперін [27], М.П. Брандес [6; 7; 8]), санкт-петербургська (І.В. Арнольд [3], З.Я. Тураєва, К.А. Долінін [12; 13]) стилістичні школи. Лінгвостилістика в Україні (О.М. Мороховський [1; 17], В.А. Кухаренко [15], Л.І. Мацько [16] та ін.).	2
2	**Індивідуальне заняття 1.** Тема 1.2. Ключові напрями та школи стилістики і лінгвостилістики та їх зв'язок із сучасними стилістичними студіями. **СРС:** Знакові персоналії: Шарль Баллі як фундатор лінгвостилістики [9, 237-261], Лео Шпітцер і концепція філологічного кола [2, 269-296], Роман Якобсон як символ філології ХХ століття [9, 262-285; 24; 25], Віктор Шкловський як автор терміна «остра́нение» (очуднення), акад. В.В. Віноградов і концепція метаопису [10; 2, 269-296], акад. Л.В. Щерба як передтеча стилістики сприйняття [9, 74-102], Майкл Ріффаттер як її засновник [22].	2
3	**Індивідуальне заняття 2.** Тема 1.3. Московська (І.Р. Гальперін [27], М.П. Брандес [6; 7; 8]), санкт-петербургська (І.В. Арнольд [3], З.Я. Тураєва, К.А. Долінін [12; 13]) стилістичні школи. Тема 1.4. Сучасна типологія стилістик, включаючи історичну, когнітивну, прагматичну, мультимодальну, мобільну, критичну та ін., критерії їх розмежування й основні представники [28, 7-48]. **СРС:** Лінгвостилістика в Україні (О.М. Мороховський [1; 17], В.А. Кухаренко 15], Л.І. Мацько [16] та ін.).	2
4	**Семінарське заняття 1.** Розділ 2. Базові поняття стилістики у традиційному і новітньому висвітленні. Висунення як ключове поняття стилістики сприйняття [19, 3-9, 21-25, 53-55, 79-81, 185-186; 29, 1-26]. Тема 2.1. Базові поняття стилістики у традиційному висвітленні: стилістичні ресурси, стилістичне значення / конотація, стилістичні синоніми, образність, тропи і фігури мовлення, норма і відхилення від норми, метафора і метонімія, стилістичний контекст, стилістичні прийоми, виражальні засоби, функційний стиль, висунення, ефект ошуканого очікування, конвергенція [3, 32-50; 1, 25-47].	2

	СРС: Тема 2.2. Основні механізми висунення: відхилення від норми (девіативність) і надлишковість (надлишкова рекурентність). Психологічна теорія висунення Віллі ван Піра [29]. Парадигматичне і синтагматичне висунення. Ієрархія висунення.	
5	**Індивідуальне заняття 3.** Тема 2.2. Основні механізми висунення: відхилення від норми (девіативність) і надлишковість (надлишкова рекурентність). **СРС:** Висунення в термінах теорії тексту. Висунення й емоції. Чотиритактна схема інтерпретації тексту Девіда Майелла [30; 31].	2
6	**Лекція 2.** Розділ 3. Поняття стилістичного значення в різних дослідницьких парадигмах. Конотація і стилістичне значення. Семіотична концепція стилістичного значення К.А. Долініна [13, 92-128]. Стилістична диференціація словникового складу мови [1, 94-101; 27, 136-190]. Тема 3.1. Поняття стилістичного значення в різних дослідницьких парадигмах. Конотація і стилістичне значення. Типи конотацій. Різновиди стилістичного значення. Стилістичне значення і стилістичне забарвлення [1, 25-47]. Концепція взаємодії стилістично релевантних значень І.Р. Гальперіна [27, 136-165]. Семіотична концепція стилістичного значення К.А. Долініна [13, 92-128]. Розділ 4. Проблематика визначення, розмежування та класифікації стилістичних засобів у різних лінгвостилістичних парадигмах. Стилістична морфологія, фонографемика та стилістичний синтаксис [1, 49-93, 128-162]. **СРС:** Тема 3.1. Типи конотацій. Різновиди стилістичного значення [1, 25-48]. Стилістичне значення і стилістичне забарвлення. Концепція взаємодії стилістично релевантних значень І.Р. Гальперіна [27, 136-165]. Семіотична концепція стилістичного значення К.А. Долініна [13, 92-128].	2
7	**Індивідуальне заняття 4.** Розділ 4. Проблематика визначення, розмежування та класифікації стилістичних засобів у різних лінгвостилістичних парадигмах. Стилістична морфологія, фонографемика та стилістичний синтаксис [1, 49-93, 128-162]. Тема 4.1. Проблема визначення, розмежування та класифікації стилістичних засобів у різних лінгвостилістичних парадигмах. Зображувальні та виражальні засоби. Тропи і фігури. Механізми виникнення стилістичних прийомів. Види синтагматичних відношень у підґрунті стилістичних прийомів. Виражальні засоби та стилістичні прийоми різних рівнів: подібності та відмінності [1, 25-47]. **СРС:** Тема 4.2. Стилістична морфологія. Загальна характеристика засобів стилістичної морфології. Поняття виражальних засобів та стилістичних прийомів у морфології. Стилістичне використання іменників, дієслів, прикметників, займенників і прислівників у їхніх інваріантних та категоріальних значеннях [1, 68-93].	2
8	**Індивідуальне заняття 5.** Тема 4.3. Стилістична фонографеміка. Загальна характеристика засобів стилістичної фонографеміки. Їх використання у різних стилях та жанрах. Фонетичні (алітерація, асонанс, звукопис, евфонія), графофонетичні (засоби виділення речення чи його частини, засоби виділення окремого слова чи словосполучення) та графічні засоби стилістики (сегментація, графічна модель тексту. графопис тощо). Виконавські та авторські засоби стилістичної фонографеміки. Пунктуація як стилістичний прийом. Графічна образність. Фонетичне мотивування та фонетична варіативність у контексті [1, 49-67]. **СРС:** Тема 4.4. Типологія та критерії класифікації синтаксичних стилістичних прийомів: характер взаємодії синтаксичних конструкцій (паралелізм, хіазм, анафора, епіфора), транспозиція значення синтаксичної структури (риторичне питання), транспозиція засобів синтаксичного зв'язку (парцеляція, сурядність замість підрядності). Стилістичні класифікації синтаксису в різних стилістичних парадигмах (3, 217-274; 27, 191-248; 1, 139-162): подібності та розбіжності.	2

9	**Індивідуальне заняття 6.** Розділ 5. Тропеїка у традиційному та когнітивному висвітленні. Метафора й образність. Основні напрями у вивченні метафори. Структура та складники процесу метафоризації: еволюція поглядів. Типологія метафор [1, 163-19; 32]. Тема 5.2. Метафора та образність. Традиційна теорія образності. Основні аспекти образу (референційний, естетико-концептуальний, емотивний, евристичний, інтенційний, сугестивний, синергетичний) [3, 73-102/ 139-159; 11]. Ключові напрями у вивченні метафори: традиція (субституційний, порівняльний, інтеракційний, психологічний, семантичний підходи) та сучасність (когнітивний, дискурсивний підходи) [23, 16-17]. Когнітивна, вербальна та поетична (художня) сутність метафори. Розщеплення та призупинка метафоричної референції. Складники процесу метафоризації: еволюція поглядів [4, 5-32; 11; 32]. Конститутивні риси метафори (категоріальний зсув, антропоцентричність, стереоскопічність, емотивність, енігматичність, іконічність) та її основні функції (евристична, моделювальна, характеризувальна тощо) [11]. **СРС:** Тема 5.1. Стилістична семасіологія. Загальна характеристика та лінгвостилістичні класифікації тропеїки. Критерії класифікації тропів та фігур у різних лінгвостилістичних парадигмах. Фігури заміщення (фігури кількості: гіпербола, мейозис, літота – та фігури якості: метафора, метонімія, іронія) та фігури суміщення (фігури тотожності: образне порівняння, стилістичні синоніми у мовленні; фігури протилежності: антитеза, оксиморон; фігури нерівності: наростання, розрядка, зевгма). Стилістичний статус епітета [1, 163-195].	2
8	**Індивідуальне заняття 7.** Розділ 5. Тропеїка у традиційному та когнітивному висвітленні. Метафора й образність. Основні напрями у вивченні метафори. Структура та складники процесу метафоризації: еволюція поглядів. Типологія метафор. **СРС:** Тема 5.3. Метафори про метафору: персоналії в теорії метафори [11]. Структурна і функційна типології словесних метафор. Поняття ключової метафори. Метафора-епіфора та метафора-діафора. Семантичні та синтаксичні відмінності між метафорою та образним порівнянням. Метафора і метаморфоза. Метафора і метонімія. Метафтонімія. Інтеракційна теорія метафори Макса Блека як місток до когнітивної теорії метафори [4, 153-174]. Основні засади теорії концептуальної метафори Джорджа Лакоффа і Марка Джонсона [4, 387-415].	2
9	**Індивідуальне заняття 8.** Розділ 6. Проблема функційної диференціації мови та мовлення. Поняття функційного стилю в різних лінгвостилістичних парадигмах. Місце функційного стилю у тріаді «мова :: мовлення :: мовленнєва діяльність». Базові принципи класифікації функційних стилів [1, 226-240]. Тема 6.1. Функційна стилістика. Проблеми функційної диференціації мови і мовлення. Поняття функційного стилю в різних лінгвостилістичних парадигмах. **СРС:** Місце функційного стилю у тріаді «мова :: мовленнєва діяльність :: мовлення» з огляду на різні стилістичні підходи. Концепція функційних стилів О.М. Мороховського [1, 226-240].	2
12	**Індивідуальне заняття 9.** Розділ 7. Герменевтика, інтерпретація тексту і стилістичний аналіз. Поняття герменевтичного і філологічного кола. Основні техніки інтерпретації художнього тексту [17]. Текст і переклад [6]. Тема 7.1. Герменевтика й інтерпретація тексту. Різновиди герменевтики: теологічна, філософська, філологічна. Інтерпретація як сукупність технік аналізу тексту. Інтерпретація як стратегія пошуку і розкриття прихованих смислів. Інтерпретація і стилістичний аналіз тексту [17]. **СРС:** Тема 7.2. Герменевтичне коло (спіраль) і філологічне коло. Лео Шпітцер як засновник поняття філологічного кола [2, 269-296]. Основні техніки інтерпретації художнього тексту. Перекладацькі аспекти інтерпретації тексту [6].	2

13	**Семінарське заняття 2.** Залік	2
	Всього:	**26**

6. Самостійна робота аспіранта

Вивчення дисципліни включає такі види самостійної роботи:

- підготовка до лекційних занять;
- підготовка до семінарського заняття;
- підготовка до індивідуальних занять;
- написання домашньої контрольної роботи;
- підготовка до заліку.

Рекомендований час на підготовку до лекційного заняття 1 год. СРС; семінарського – 4 год. СРС; індивідуального – 1,3 год. СРС; ДКР – 10 год. СРС; заліку – 6 год. СРС.

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Відвідування лекційних і практичних занять, активність аудиторної і самостійної роботи та виконання домашніх завдань необхідні для опанування теоретичними знаннями з дисципліни, розвитку практичних навичок аналізу, набуття необхідних компетентностей та досягнення програмних результатів навчання загалом. Перед другим лекційним (долекційні завдання) і кожним семінарським заняттям здобувач вищої освіти ознайомлюється з рекомендованою літературою, наданою викладачем, та отримує завдання для виконання. Усі необхідні навчальні матеріали викладач розміщує на гуглдиску або в онлайн середовищі Google Classroom, доступ до якого мають аспіранти, які вивчають цей освітній компонент.

Актуальну інформацію щодо організації навчального процесу з дисципліни аспіранти отримують у вигляді повідомлень електронною поштою, у групі у Viber/ WhatsApp або Електронному кампусі. Під час змішаної форми навчання заняття проходять у форматі відеоконференцій на платформі ZOOM.

Виконані домашні навчальні завдання здобувачі вищої освіти завантажують у власні папки на гуглдиску або надсилають через Google Classroom, доступ до яких надає викладач протягом першого тижня навчання. *Термін виконання* домашнього навчального завдання – *1 тиждень з моменту отримання*. Завдання, подані на перевірку після закінчення зазначеного терміну, оцінюються в 0 балів. Якщо аспірант не подав виконане завдання протягом терміну, визначеного цим силабусом, з поважної причини, яку підтверджує офіційний документ (довідка про непрацездатність, службова записка тощо), він/вона може представити виконані завдання за графіком, узгодженим з викладачем, але не пізніше передостаннього семінарського заняття. Перескладання домашніх навчальних завдань з метою підвищення оцінки не передбачено. Відпрацювання пропущених без поважної причини занять за рахунок виконання додаткових навчальних завдань не передбачено.

Поточний контроль. Викладач регулярно заносить результати поточного контролю до модулю «Поточний контроль» Електронного кампусу згідно з Положенням про поточний, календарний і семестровий контроль у КПІ ім. Ігоря Сікорського. Детальніше: https://document.kpi.ua/2020_7-137. Ознайомитися з результатами поточного контролю аспірант може в особистому кабінеті в Електронному кампусі.

Правила призначення заохочувальних балів. Відповідно до Положення про систему оцінювання результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (https://osvita.kpi.ua/node/37), заохочувальні бали не входять до основної 100-бальної шкали РСО і не можуть перевищувати 10% рейтингової шкали, тобто максимальна кількість додаткових балів – 10. Для підвищення мотивації здобувачів вищої освіти займатися науково-дослідницькою роботою, їм призначають заохочувальні бали за участь у науково-практичних конференціях, семінарах, круглих столах і воркшопах за тематикою освітнього компонента (за умови публікації тез доповіді або наявності сертифікату про участь у відповідному заході). Підставою для нарахування заохочувальних балів може бути участь у перекладацьких проєктах КПІ ім. Ігоря Сікорського. Штрафні бали з освітнього компоненту не передбачені.

Академічна доброчесність. Політика та принципи академічної доброчесності визначені в розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (https://kpi.ua/code) та Положенні про систему запобігання академічному плагіату (https://osvita.kpi.ua/node/47).

Норми етичної поведінки. Норми етичної поведінки студентів, аспірантів і працівників визначені в розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: https://kpi.ua/code.

Процедура оскарження результатів контрольних заходів. Аспіранти мають право аргументовано оскаржити результати будь-яких контрольних заходів, пояснивши, з яким критерієм не погоджуються. Процедуру деталізовано в Положенні про апеляції в КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Інклюзивне навчання. Освітній компонент може викладатися для більшості здобувачів з особливими освітніми потребами, окрім тих, хто має серйозні вади зору, які не дозволяють виконувати завдання за допомогою персональних комп'ютерів, ноутбуків та/або інших технічних засобів. Детальніше про забезпечення інклюзивності освіти в КПІ ім. Ігоря Сікорського за посиланням https://osvita.kpi.ua/node/172.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (РСО)

Процедура оцінювання результатів навчання за цим освітнім компонентом, форми контролю і рейтингова система оцінювання регламентовані Положенням про систему оцінювання результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (https://osvita.kpi.ua/node/37) та Положенням про поточний, календарний та семестровий контроль результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського (https://osvita.kpi.ua/node/32).

Результати навчання з дисципліни оцінюються за РСО першого типу, тобто підсумкова оцінка здобувача формується на основі виконання всіх завдань, передбачених контрольними заходами. Оцінювання результатів навчання здійснюється за 100-бальною шкалою.

Оцінювання та поточний контроль. Система оцінювання орієнтована на отримання балів за роботу на лекційних, семінарських та індивідуальних заняттях , а також написання домашньої контрольної роботи (ДКР). *Рейтинг* аспірантів з освітнього компоненту складається з балів, отриманих за:

1) експрес-опитування на другому лекційному занятті (експрес-опитування на першій лекції не передбачено) – 5 балів;
2) роботу на одному семінарському занятті – 12 балів;
3) роботу на 9 індивідуальних заняттях – 63 балів;
4) домашню контрольну роботу – 20 бали.

№ з/п	Контрольний захід	%	Ваговий бал	Кіл-ть	Всього
1.	Експрес-опитування на лекціях	5%	5	1	5
2.	Робота на семінарських заняттях	12%	12	1	12
3.	Робота на індивідуальних заняттях	63%	7	9	63
4.	Написання ДКР	20%	20	1	20
	Всього				100

Максимальна кількість балів, яку може отримати аспірант/ка по завершенню вивчення кредитного модуля «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність» становить 100 балів.

Розрахунки орієнтовних значень вагових балів з кожного контрольного заходу

Визначаємо значення tk – навчальний час, запланований у робочій програмі для кожного контрольного заходу.

1) ***Експрес-опитування під час лекцій***. Враховуємо 2 години лекційні + 1 година СРС, таким чином загальний час на експрес-опитування = 3 години

topит = 3

2) ***Відповіді на семінарських заняттях***. 1 семінарське заняття = 6 год. (2 год. сем. + 4 год. СРС).

tсем = 6

3) ***Відповіді на індивідуальних заняттях***. 1 індивідуальне заняття = 3,3 год. (2 год. інд. + 1,3 год. СРС)

tінд = 3,3

4) ***Написання ДКР***.

tдкр = 10 год.

Визначаємо орієнтовні значення вагових балів із розрахунку 100-бальної шкали РСО за формулою:

tк= 3x1 + 6x1 + 3,3x9 + 10 = 3 + 6 + 29,7 + 10 = 48,7

Визначаємо орієнтовні значення відповідних вагових балів:

ropит = 3x100/48,7= 6,16; отже 1 *ropит* = **6**

rсем = 6x100/48,7= 12,32 = 12; отже 1 *rсем* = **12**

rінд = 29,7x100/48,7=60,99; отже 1 *rінд* = 6,77 = **7**

rдкр = 10x100/48,7 = 20,53 = **20**

Перевіряємо загальну суму:

6x1 + 12x1 + 7x9 + 20 = 6 + 12 + 63 + 20 = 101

Робимо корекцію та перевіряємо суму вагових балів:

ropит = 5, ваговий бал за одне опитування = 5/1 = 5; 5 X 1 = **5**

rсем = 12, ваговий бал за кожне семінарське заняття = 12 /1 = 12; 12 X 1 = **12**

rінд = 63, ваговий бал за кожне індивідуальне заняття = 63/9 = 7; **7** X 9 = 63

гдкр = **20**

5 + 12 + 63 + 20 = 100

Визначаємо шкалу балів за відповідні рівні оцінювання з кожного виду контролю.
З урахуванням межових значень 0,9 – 0,75 – 0,6 – 0 маємо такий розподіл:

1) експрес-опитування під час лекцій:
«відмінно» = 4,5 – 5 балів;
«добре» = 3,8 – 4,4 бали;
«задовільно» = 3 – 3,7 бали;
«незадовільно» = 0 балів.

2) відповіді на семінарських заняттях:
«відмінно» = 11 – 12 балів;
«добре» = 9 – 10 бали;
«задовільно» = 7 – 8 балів;
«незадовільно» = 0 балів.

3) відповіді на індивідуальних заняттях
«відмінно» = 6,3 – 7 балів;
«добре» = 5,3 – 6,2 балів;
«задовільно» = 4,2 – 5,2 бали;
«незадовільно» = 0 балів.

4) написання домашньої контрольної роботи:
«відмінно» = 18 – 20 балів;
«добре» = 15 – 17 балів;
«задовільно» = 12 – 14 балів;
«незадовільно» = 0 балів.

Основні критерії оцінювання роботи здобувачів

<u>1. Відповіді на експрес-опитуваннях під час лекцій</u>

Ваговий бал – 5, максимальна кількість балів на лекційних заняттях становить 5х1=5 балів.

Критерії оцінювання:

- «відмінно» (4,5 – 5 балів): повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації, точне розкриття змісту запропонованої теми, логічність і зв'язність висловлювання, наведення прикладів, повна і правильна відповідь на поставлені запитання, участь в обговоренні лекційного матеріалу, здатність до критичного мислення, володіння мовною та фаховою компетенціями.
- «добре» (3,8 – 4,4 балів): достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації, можливі незначні неточності – наведення прикладів, але в недостатній кількості або не для всіх описаних явищ, неповна, але правильна відповідь на поставлені запитання, участь в обговоренні лекційного матеріалу, здатність до

критичного мислення, володіння мовною та фаховою компетенціями на достатньому рівні.

- «задовільно» (3 – 3,7 бали): неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації, недостатня відповідь на поставлені запитання, аспірант не бере участь в обговоренні лекційного матеріалу, лише відповідає на поставлені запитання, відсутність здатності до критичного мислення, недостатній рівень володіння мовною та фаховою компетенціями.
- «незадовільно» (0 балів): незадовільна відповідь, відсутність відповіді на поставлені запитання, аспірант не бере участь в обговоренні лекційного матеріалу, відсутність здатності до критичного мислення, незадовільний рівень володіння мовною та фаховою компетенціями.

2. Відповіді на семінарських заняттях

Ваговий бал – 12, максимальна кількість балів на семінарських заняттях становить 12х1=12 балів.

Критерії оцінювання:

- «відмінно» (11 – 12 балів) – безпомилкове виконання всіх завдань з аналізу (лінгво)стилістичних тем або проблем інтерпретації тексту із їх подальшою реалізацією у власному науковому дослідженні відповідно до таких критеріїв, як: правильність, обґрунтованість, чіткість, логічність, наочність.
- «добре» (9 – 10 балів) – виконання щонайменше 75% від обсягу завдань з аналізу (лінгво)стилістичних тем або проблем інтерпретації тексту із їх подальшою реалізацією у власному науковому дослідженні відповідно до таких критеріїв, як: правильність, обґрунтованість, чіткість, логічність, наочність.
- «задовільно» (7 – 8 балів) – виконання щонайменше 60% від обсягу завдань з аналізу (лінгво)стилістичних тем або проблем інтерпретації тексту із їх подальшою реалізацією у власному науковому дослідженняі відповідно до таких критеріїв, як: правильність, обґрунтованість, чіткість, логічність, наочність.
- «незадовільно» (0 балів) – виконання недостатнього обсягу завдань або невиконання завдань з аналізу (лінгво)стилістичних тем або проблем інтерпретації тексту без їх реалізації у власному науковому дослідженні відповідно до таких критеріїв, як: правильність, обґрунтованість, чіткість, логічність, наочність.

3. Відповіді на індивідуальних заняттях

Ваговий бал – 7, максимальна кількість балів на семінарських заняттях становить 7х8=56 бали.

Критерії оцінювання:

- «відмінно» (6,5 – 7 балів) – безпомилкове виконання всіх завдань з аналізу (лінгво)стилістичних тем або проблем інтерпретації тексту із їх подальшою реалізацією у власному науковому дослідженні відповідно до таких критеріїв, як: правильність, обґрунтованість, чіткість, логічність, наочність.
- «добре» (5 – 6 балів) – виконання щонайменше 75% від обсягу завдань з аналізу (лінгво)стилістичних тем або проблем інтерпретації тексту із їх подальшою реалізацією у власному науковому дослідженні відповідно до таких критеріїв, як: правильність, обґрунтованість, чіткість, логічність, наочність.
- «задовільно» (14 – 4,5 бали) – виконання щонайменше 60% від обсягу завдань з аналізу (лінгво)стилістичних тем або проблем інтерпретації тексту із їх подальшою

реалізацією у власному науковому дослідженні відповідно до таких критеріїв, як: правильність, обґрунтованість, чіткість, логічність, наочність.

- «незадовільно» (0 балів) – виконання недостатнього обсягу завдань або невиконання завдань з аналізу (лінгво)стилістичних тем або проблем інтерпретації тексту без їх подальшої реалізації у власному науковому дослідженні відповідно до таких критеріїв, як: правильність, обґрунтованість, чіткість, логічність, наочність.

4. Домашня контрольна робота

Ваговий бал – 20, максимальна кількість балів за домашню контрольну роботу становить 20х1=20 бали.

Критерії оцінювання:

«відмінно» (18– 20 балів) – виконання всіх завдань домашньої контрольної роботи обсягом не менше 90 % вірної інформації.

«добре» (15 – 17 балів) – виконання всіх завдань домашньої контрольної роботи обсягом не менше 75 % вірної інформації.

«задовільно» (12 – 14 балів) – виконання всіх завдань домашньої контрольної роботи обсягом не менше 60 % вірної інформації.

«незадовільно» (0 балів) – виконання завдань домашньої контрольної роботи обсягом менше 60 % вірної інформації.

Умовою позитивної першої атестації є отримання не менше 30 балів. Друга атестація не передбачається, оскільки навчальний семестр триває **13 тижнів**.

Результати оголошуються кожному аспіранту окремо у його/її присутності чи в дистанційній формі (е-поштою і/або електронному кампусі).

Календарний контроль. Оскільки робочим навчальним планом у першому семестрі передбачено 13 тижнів навчання, то проводиться лише перша атестація на 8-му тижні. Умовою задовільної атестації є значення поточного рейтингу здобувача не менше 50% від максимально можливого на час атестації. Максимальна кількість балів на першій атестації є сума балів за: експрес-опитування на 1 лекції (5 балів) , роботу на 1 семінарському занятті (12 балів) та на 4 індивідуальних заняттях (7 балів х 4 = 28 балів) – максимально 45 балів. Таким чином, з першої атестації здобувач отримує “задовільно”, якщо його поточний рейтинг буде не менше 22,5 балів.

Критерій		Перша атестація
Термін календарного контролю		7-8-ий тиждень
Умови отримання атестації	Поточний рейтинг	≥ 22,5 балів

Семестровий контроль у формі заліку проводиться на останньому занятті з освітнього компонента.

Умовою допуску до семестрового контролю. Рейтинг з кредитного модуля складає **100 балів.** Умовою зарахування кредитного модуля є отримання аспірантом не менше 60% рейтингу з кредитного модуля, а також **позитивна** оцінка з **ДКР**.

Рейтинг може бути підвищено шляхом виконання *залікової контрольної роботи*. Вона є обов'язковою для тих, хто отримав від 40% до 60% рейтингу з кредитного модуля. До нього також допускаються аспіранти, які отримали не менше 60% рейтингу з кредитного модуля та бажають підвищити свій рейтинг. При цьому застосовується жорстка система. Усі бали, отримані аспірантом протягом семестру, анулюються.

Залікова контрольна робота оцінюється у **80** балів. Кожен варіант залікової контрольної роботи містить 2 завдання, націлених на перевірку рівня засвоєння теоретичних знань та уміння застосовувати ці знання у процесі (лінгво)стилістичних досліджень та наукових розвідок з інтерпретації тексту.

Перше завдання містить 5 питань із теоретичного курсу, кожне з яких оцінюється в 10 балів таким чином:

- «відмінно» (10–9 балів) – відповідь на поставлене питання є вірною, повною, змістовною, містить наочні приклади. Виклад думок є логічним і грамотним. Здобувач/ка уміло оперує метамовою (лінгво)стилістичних досліджень та студій з інтерпретації тексту і добре обізнаний/на із поняттєвим інструментарієм у зазначених галузях.
- «добре» (8–7 балів) – відповідь на поставлене питання загалом є вірною, але неповною, змістовною, містить деякі приклади. Виклад думок є логічним і грамотним, допускаються декілька помилок. Здобувач/ка обізнаний/на із метамовою (лінгво)стилістичних досліджень та студій з інтерпретації тексту і загалом може користуватися поняттєвим інструментарієм у зазначених галузях.
- «задовільно» (6 балів) – відповідь на поставлене питання є загалом вірною, але неповною, змістовною, але не містить прикладів. Виклад думок є нелогічним, наявна велика кількість помилок. Здобувач/ка деякою мірою обізнаний із метамовою (лінгво)стилістичних досліджень та студій з інтерпретації тексту і загалом може користуватися поняттєвим інструментарієм у зазначених галузях.
- «незадовільно» (0 балів) – відповідь на поставлене питання є невірною або відсутня взагалі. Виклад думок є нелогічним, наявна велика кількість помилок. Здобувач/ка не обізнаний/на із метамовою (лінгво)стилістичних досліджень та студій з інтерпретації тексту і не може користуватися поняттєвим інструментарієм у зазначених галузях.

Друге завдання полягає в умінні продемонструвати на прикладі власного дослідження, яким чином здобувач/ка-науковець реалізував/ла здобуті знання з курсу «Стилістика й інтерпретація тексту: традиції і сучасність» у власній дисертаційній роботі. Це завдання оцінюється в 30 балів таким чином:

– «відмінно» (27–30 балів) – здобувач/ка послідовно, розгорнуто і переконливо представив/ла методологію власного дослідження в межах тематики пройденого курсу, унаочнив/ла отримані результати і запропонував/ла власне бачення окремого питання в аспекті (лінгво)стилістичних розвідок та/або студій з інтерпретації тексту.

– «добре» (23–26 балів) – здобувач/ка послідовно і переконливо, але стисло представив/ла методологію власного дослідження в межах тематики пройденого курсу, унаочнив/ла отримані результати і запропонував/ла власне бачення окремого питання в аспекті (лінгво)стилістичних розвідок та/або студій з інтерпретації тексту.

– «задовільно» (18–22 балів) – здобувач/ка послідовно, але непереконливо і стисло представив/ла методологію власного дослідження в межах тематики пройденого курсу, не унаочнив/ла отримані результати і не запропонував/ла власного бачення окремого питання в аспекті (лінгво)стилістичних розвідок та/або студій з інтерпретації тексту.

– «незадовільно» (0 балів) – здобувач/ка непослідовно, непереконливо і занадто стисло представив/ла (або взагалі не представив/ла) методологію власного дослідження в межах тематики пройденого курсу, не унаочнив/ла отримані результати і не запропонував/ла власне бачення окремого питання в аспекті (лінгво)стилістичних розвідок та/або студій з інтерпретації тексту.

Бали залікової контрольної роботи переводяться до залікової оцінки згідно з таблицею.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Кількість балів	*Оцінка*
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Менше 40 або незадовільна оцінка з ДКР	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

9.1. На залік винесено тематичний матеріал, прописаний у п. 5 цього силабусу.

9.2. Для цього освітнього компонента передбачене визнання результатів навчання, набутих у неформальній/інформальній освіті згідно з процедурою, прописаною у Положенні про визнання в КПІ ім. Ігоря Сікорського результатів навчання, набутих у неформальній/інформальній освіті (https://osvita.kpi.ua/node/179).

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено професором кафедри ТППАМ д. філол. н. Воробйовою О.П.

Ухвалено кафедрою ТППАМ (протокол № 21 від 25.06.2021 р.)

Погоджено Методичною комісією ФЛ (протокол № 10 від 30.06.2021 р.)